

2. Åsidosättande av direktiv 2005/36/EG och artikel 49 FEUF om etableringsrätten.

Kommissionen menar att de villkor som anges i punkt 2 A i den enda artikeln i ministerdecret nr 109088/12.12.2011, enligt vilka medlarens utbildningsbevis ska innehålla uppgifter om utbildningsmetoder, antal deltagare, antalet utbildare och deras kvalifikationer, examensförfarande och förfarande för bedömning av deltagarna samt på vilket sätt objektiviteten garanteras under dessa förfaranden, går utöver vad som kan krävas för att bedöma kunskapsnivå och yrkeskvalifikationer som innehavaren av utbildningsbeviset får antas ha. Villkoren i fråga gör det inte möjligt att göra en korrekt bedömning av om den berörda personens utbildning avser ämnen som i sak skiljer sig från dem som omfattas av den utbildning som krävs i Grekland. Av dessa skäl står den bestämmelse som anges ovan i strid med artiklarna 13, 14, 50 och bilaga VII till direktiv 2005/36/EG.

Därutöver följer av punkt 5 A i ministerdecretet att utländska medlare med fullständiga yrkeskvalifikationer måste visa att de därutöver har erfarenhet från minst tre medlingsförfaranden innan deras yrkeskvalifikationer kan godkännas i Grekland, samtidigt som det kravet inte uppställs såvitt avser medlare som har erhållit sina yrkeskvalifikationer i Grekland. Den ovannämnda bestämmelsen strider således mot artikel 13 i direktiv 2005/36/EG, i vilken det anges att när det i en mottagande medlemsstat krävs bestämda yrkeskvalifikationer för tillträdet till eller utövandet av ett reglerat yrke, ska den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ge sökande tillträde till yrket och rätt att utöva det på samma villkor som gäller för landets egna medborgare, om de innehar det kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som krävs av en annan medlemsstat för tillträdet till eller utövandet av yrket inom dess territorium, samt innebär ett åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen i artikel 49 FEUF.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (text av betydelse för EES) (EGT L 255 30.9.2005, s. 22).

**Överklagande ingett den 5 januari 2018 av MS av det beslut som tribunalen (första avdelningen)
meddelade den 31 maj 2017 i mål T-17/16, MS mot kommissionen**

(Mål C-19/18 P)

(2018/C 083/23)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: MS (ombud: L. Levi, avocate)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens beslut av den 31 maj 2017 i mål T-17/16
- följaktligen återförvisa målet till tribunalen för prövning i sak av talan i första instans eller, om domstolen finner att målet är färdigt för avgörande, bifalla klagandens yrkanden i första instans, och således
- erkänna kommissionens utomobligatoriska ansvar med stöd av artiklarna 268 och 340 andra stycket FEUF
- förordna om överlämnande av de handlingar som klassificerats som konfidentiella av kommissionen och som utgör det nödvändiga stödet för beslutet om uteslutning
- förplikta kommissionen att ersätta den ideella skada som är en följd av kommissionens rättsstridiga handlande och som i enlighet med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) uppskattas till 20 000 euro
- ålägga kommissionen att publicera ett brev i vilket den presenterar sina ursäkter till klaganden samt återuppta klaganden i Team Europe, och

— förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Det överklagade beslutet innehåller en felaktig rättstillämpning vad gäller den rättsliga kvalificeringen av grunden för ersättningsyrkandet i första instans samt ett åsidosättande av tribunalens motiveringsskyldighet.

Det överklagade beslutet innehåller även en felaktig rättstillämpning vad gäller den rättsliga kvalificeringen av avtalet om samförstånd samt ett åsidosättande av tribunalens motiveringsskyldighet. Tribunalen har missuppfattat handlingarna i målet.

Talan väckt den 16 januari 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Bulgarien

(Mål C-27/18)

(2018/C 083/24)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Samnadda, Y. Marinova, G. von Rintelen)

Svarande: Republiken Bulgarien

Sökandens yrkanden

Kommissionen yrkar att domstolen ska

- slå fast att Republiken Bulgarien har underlåtit att fullgöra sina förpliktelser enligt artikel 43.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/26/EU⁽¹⁾ av den 26 februari 2014 om kollektiv förvaltning av upphovsrätt och närstående rättigheter och gränsöverskridande licensiering av rättigheter till musikaliska verk för användning på nätet på den inre marknaden (EUT L 84 av den 20.3.2014, s. 72), genom att den inte har antagit nödvändiga lagar och andra författningar för att uppfylla skyldigheterna i detta direktiv före den 10 april 2016, eller i vart fall att den inte har underrättat kommissionen om sådana åtgärder,
- med stöd av artikel 260.3 FEUF döma ut vite till Republiken Bulgarien med ett belopp om 19 121,60 euro per dag med hänsyn till Republiken Bulgariens åsidosättande av skyldigheten att underrätta kommissionen om åtgärder för införlivande av direktiv 2014/26/EU, från den dag domen i målet meddelas, och
- förplikta Republiken Bulgarien att ersätta rättegångskostnaderna för detta förfarande.

Grunder och huvudargument

1. Enligt artikel 43.1 i direktiv 2014/26/EU är medlemsstaterna skyldiga att införa nödvändiga lagar och andra författningar för att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet före den 10 april 2016, och omgående underrätta kommissionen om dessa författnings lydelse. Eftersom kommissionen inte har underrättats om de åtgärder som Republiken Bulgarien har vidtagit för att införliva direktivet, har den beslutat att väcka talan vid domstolen.
2. I sin ansökan gör kommissionen gällande att Republiken Bulgarien ska åläggas ett vite på 19 121,60 euro per dag. Storleken på vitet har beräknats med hänsyn till svårighetsgraden och varaktigheten av åsidosättandet liksom den avskräckande verkan med hänsyn till medlemsstatens betalningsförmåga.

⁽¹⁾ EUT L 84, 2014, s. 72.